

Jaak Van Der Gucht
Dries 39, 9420 Erpe-Mere
jaakvandergucht@skynet.be

Erpe-Mere, 19 oktober 2022.

AANGETEKEND SCHRIJVEN

De Kamer
Mw. Sophie De Wit
Voorzitster van de Commissie voor de Verzoekschriften

Uw kenmerk: C/P-V/EN/nv/489-2022

Geachte Mw. de Voorzitster,

Ik verwijs naar uw schrijven van 13 oktober 2022. In antwoord op uw korte historiek zijn er toch enkele aanvullingen aangewezen:

- Als burger heb ik nooit de bedoeling gehad om gebruik te maken van een procedure “Verzoekschriften”. Als betrokken burger maar vooral ook als zwaar getroffen minderheidsaandeelhouder van de Nationale Bank van België heb ik het Parlement willen wijzen op totaal foute wetgeving, en op de dramatische gevolgen daarvan.
- Het is de toenmalige Voorzitter van de Kamer, M. Patrick Dewael, die mijn brief (van 26 februari 2020) gericht aan hem zelf en aan de Gouverneur van de NBB, heeft beantwoord met zijn verwijzing naar een Artikel 142, zesde lid, van het reglement van de Kamer, en mij geïnformeerd heeft dat het op zijn initiatief was dat mijn brief voor verdere behandeling werd overgemaakt aan uw Commissie Verzoekschriften.
- In zijn brief (van 20 april 2020) werd ik geïnformeerd dat mijn verzoekschrift een nummer 55_2019-202011 had gekregen en dat “mijn vraag zou worden behandeld zodra uw commissie haar werkzaamheden zou hervatten”. Ik zou schriftelijk op de hoogte worden gebracht van het gevolg welke aan mijn verzoek zou worden gegeven.
- In uw brief van 16 november 2020 had u het inderdaad over “mijn petitie” (wat dus in de feiten niet als dusdanig kon worden beschouwd?), en heeft u mij

inderdaad bevestigd dat deze petitie op 10 november 2020 werd overgemaakt aan de Commissie Financiën en Begroting. Ook van dit gegeven gevolg zou ik schriftelijk worden op de hoogte gehouden.

- Gezien het lange uitblijven van een schriftelijke bevestiging omtrent enig verder gevolg, werd er bij een betrokken lid van de Commissie Financiën geïnformeerd naar de stand van zaken. Reeds in haar zitting van 20 september 2021 heeft mijn verzoek op die manier dan de eerste keer enige aandacht gekregen van de Commissie Financiën.

Het verdere gevolg welke door de Commissie Financiën werd gegeven aan mijn verzoek wordt inderdaad in uw schrijven correct hernomen. Verder heb ik de zittingen via de webpagina van De Kamer op afstand kunnen volgen.

In het slot van uw schrijven herneemt u de mogelijkheid welke enkele commissieleden in hun zitting van 5 oktober 2022 hebben opgeworpen. **Hun verwijzing naar deze mogelijkheid heeft echter tot enige doel het vermijden dat mijn verzoek een verdere effectieve behandeling zou moeten krijgen.**

U zelf verwijst ook naar deze Wet en de mogelijkheid om als “petitionaris” door de Kamer te worden gehoord op voorwaarde dat het verzoekschrift “voldoende steun” heeft. Het zou erop neer komen dat de vertegenwoordigers van het volk mij als burger, om een recht uit te oefenen, eerst elke Dorpstraat van het land willen laten doorlopen met het doel om 25.000 handtekeningen te verzamelen? Van burgers ouder dan 16 jaar en verdeeld over de drie gewesten?

Ik wil hierbij op het volgende wijzen:

1. In onze actuele regering zetelen niet minder dan 6 ministers en staatssecretarissen die in de laatste verkiezing geen enkele stem hebben gekregen. Zich zelfs niet verkiesbaar hebben gesteld. Nochtans zetelen zij wel in de regering, worden zij niet enkel WEL gehoord door onze verkozenen van het volk maar werden zij bovendien in staat gesteld om zelf wetten te maken. Wetten zoals deze waarnaar u verwijst: een wet van 2 mei 2019 waarvan een artikel 4 bepaalt dat burgers, die gefundeerde en zwaarwichtige onderwerpen ter behandeling willen voorleggen, deze minstens ter bespreking aan de Kamer willen voorleggen, gewoon buiten dat Parlement kunnen worden gehouden?
2. Mag ik als burger mijn gemeente verontwaardiging opwerpen t.o.v. “vertegenwoordigers van het volk” die meer dan twee jaar nadat een procedure werd opgestart, en ondanks het gegeven dat de aangeklaagde feiten inmiddels werden bevestigd en werkelijk belangrijke financiële gevolgen zullen krijgen, terugrijpen naar de details van “een reglement”? Van een procedure waar die

burger nooit gebruik heeft willen van maken? En dit enkel om te vermijden dat zo maar om het even wie (ook later) door het Parlement zou willen gehoord worden? In de zitting van 5 oktober 2022 werd bevestigd dat er in de lopende legislatuur zelfs nog niet één enkele burger werd gehoord.

Deze houding schokt mij, en ik zou de betrokkenen willen voorstellen om de reglementen zodanig aan te passen dat niet om het even wie minister of zelfs maar “verkozene van het volk” zou kunnen worden.

Ik herhaal het feit, Mw. de Voorzitster, dat ik nooit de bedoeling heb gehad noch om gebruik te maken van een petitie noch om te worden gehoord door De Kamer.

Ik heb aan de toenmalige Voorzitter van De Kamer een brief gestuurd waarbij **er werd gewezen op het feit dat het bestuur van de Nationale Bank van België reeds vele jaren (en minstens sedert 2009) buiten de wetten van ons land om opereert.** En dit door op verschillende manieren miljarden euro’s van het eigen vermogen van onze centrale bank af te leiden zonder hierbij enig respect te tonen noch voor de eigen Statuten van de vennootschap noch voor de vermogensrechten van de minderheidsaandeelhouders. Daarnaast werden er ook heel wat andere problemen, verbonden aan het “bijzondere sui generis rechtskader” van de Nationale Bank van België, aangeklaagd.

Gezien het “behandelen van mijn verzoekschrift” reeds meer dan twee jaar de tijd heeft genomen heeft de actualiteit ons inmiddels kunnen inhalen en zelfs definitief voorbijsteken.

Daar waar mijn verzoek onder andere inhield om de onder valse voorwendselen ingehouden jaarwinsten niet verder over te maken aan de Belgische Staat doch deze wel bijkomend aan de financiële buffers van de NBB toe te voegen, heeft de centrale bank nu aangekondigd miljardenverliezen te gaan lijden waarbij men waarschuwt dat ... de opgebouwde buffers ontoereikend zouden kunnen zijn om de verliezen te compenseren!?! Behalve de naamloze vennootschap zelf zullen vooral de duizenden weerloze minderheidsaandeelhouders, maar ook elke andere burger van dit land, het slachtoffer zijn.

De Commissie Financiën heeft inderdaad de adviezen gevraagd van zowel de Minister van Financiën als van de Nationale Bank van België. Daarnaast werd met de Minister ook nog “een gedachtewisseling” gehouden, niet als een onderdeel van mijn verzoekschrift doch wel naar aanleiding van een dramatische persmededeling van de Nationale Bank van België, waarin deze inderdaad de miljardenverliezen aankondigde.

Ik kan niets anders dan vaststellen dat de Commissie Financiën, op geen enkele manier, de door mezelf aangeklaagde feiten heeft geplaatst tegenover de antwoorden zoals deze

door de Minister en door de NBB werden gegeven. Er werd zelfs geen begin van een feitelijke discussie georganiseerd, het volstaat blijkbaar dat het Parlement een antwoord ontvangt, wat dat antwoord ook inhoudt. Dit ligt volledig in lijn met het feit dat de Nationale Bank van België geen enkele effectieve controle ondergaat, zelfs niet van het Parlement zelf. Het is de Gouverneur blijkbaar zelfs toegestaan om een uitnodiging van het Parlement af te slaan, met als enige argument ... de beursnotering?

Het bestuur van de Nationale Bank van België geeft geen enkele info aan haar privé eigenaars, ook niet aan de markt in zijn geheel, en nu dus ook niet aan de vertegenwoordigers van de Belgische Staat. Niet aan de Staat als aandeelhouder, en niet aan de Soevereine Staat. Het blijft de Nationale Bank van België toegestaan om totaal ongecontroleerd sui generis te blijven opereren ... zonder zich zelfs te storen aan arresten van de hoogste gerechtelijke instanties van ons land, zoals het Grondwettelijk Hof.

Ik ga hier niet opnieuw in detail, ik heb eerder verwezen naar de totaal foute en ontoereikende wetgeving in ons land omtrent onze centrale bank. Een eenvoudige vergelijking met de manier waarop men daar in bijvoorbeeld ons buurland Nederland mee omgaat zegt werkelijk alles. Zowel wat de controle van de centrale bank betreft, de verantwoording en de transparantie waartoe zij verplicht is.

In ons land werden zowel wetgeving als de andere praktische werkingsvoorwaarden omtrent de Nationale Bank van België hoofdzakelijk bepaald door ... de Nationale Bank van België zelf. Tot op vandaag is dit onbetwistbaar nog steeds het geval.

En net zoals dit in het verleden al te vaak het geval was wordt ook vandaag opnieuw een misplaatst vertrouwen geschonken aan zowel onze centrale bank als aan de bevoegde minister van Financiën.

Bij een eerdere belangrijke wetgevende ingreep had één van de deelnemende volksvertegenwoordigers daar volgende terechte bemerking bij:

❖ *“ Spreker is tevens van oordeel dat deze commissie over andere adviezen dan alleen deze van de regering en van de NBB zou moeten beschikken, zoals het advies van een juridisch adviseur van het E.M.I.*

Dit is niet onbelangrijk om te vermijden dat de overheid op termijn het risico zou lopen dat privé aandeelhouders van de NBB voor de rechtbank in het gelijk zouden worden gesteld (..). “

Bron: Belgische Senaat 27 januari 1997 (1-707/3) pagina 7

In een actueel geschil omtrent een absoluut vergelijkbaar dossier (Nyrstar) hebben de advocaten van de getroffen partijen het over “de noodzakelijke vervanging van de

bestuurders, omdat een uitgebreid verslag van de toezichthouder FSMA aantoont dat zij persoonlijke belangen hebben om de potjes toegedekt te houden en onmogelijk nog in het belang van de vennootschap kunnen handelen”.

Mijn verzoekschrift houdt niets anders in dan de combinatie van deze twee elementen:

- Er is een dringende behandeling nodig van een belangrijk deel van de wetgeving omtrent onze centrale bank, in het belang van alle partijen,
- Zoals de volksvertegenwoordiger het in 1997 stelde, en om redenen zoals advocaten dit in een recent belangrijk dossier stellen, gebeurt een dergelijke behandeling best door een groep werkelijke onafhankelijke deskundigen, samen te stellen door en met leden van het Parlement, en zonder enige bepalende invloed vanwege de centrale bank zelf.

Indien het Parlement de burger niet wil horen in De Kamer is dit wat mij betreft geen enkel bezwaar. Dit is ook nooit mijn vraag geweest. Maar ik acht mijn deelname aan een dergelijk samen te stellen werkgroep, met een dergelijke opdracht en einddoel, wel als onvermijdbaar. Ik meen hiertoe de vereiste dossierkennis te hebben om minstens alle bedoelde pijnpunten te kunnen aanduiden, met hun belangen voor elke stakeholder.

Met dit schrijven dring ik dus aan om een passend verder gevolg te geven aan mijn verzoeken. Een afwijzing kan en zal bij de burgers nooit anders worden geïnterpreteerd als inderdaad “de politiek die potjes wil gedekt houden”. Ons land kan zich echter de bijkomende schade van een dergelijke keuze niet permitteren. In afwachting van uw antwoord,

Met vriendelijke groet,

Jaak Van Der Gucht